

XVIII C 3512/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Beata Kowalska

rozpoznawszy w dniu: 24 stycznia 2018 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko: A. G.

o: zapłatę

(1) oddała powództwo;

(2) zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanej A. G. 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XVIII C 3512/17

UZASADNIENIE

I. **Stanowiska stron.**

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej A. G. 3.383,29 zł z odsetkami szczegółowo opisanymi w pozwie, nadto kosztów procesu ostatecznie według norm przepisanych, tytułem nabytej przez powoda od pierwotnego wierzyciela (...) Banku (...) spółki akcyjnej w W. wierzytelności z umowy o kredyt odnawialny.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym 28 września 2012 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...) pozwana, reprezentowana przez radcę prawnego, podniosła zarzut przedawnienia. Stanowisko uzupełniono po uzyskaniu załączników do pozwu o zakwestionowanie wykazania cesji, a także samego rozmiaru zobowiązania.

II. **Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.**

A. G. zawarła 12 lutego 2003 roku z (...) Bankiem (...) spółką akcyjną w W. umowę o kredyt odnawialny z limitem 2.600 zł. Aneks z 15 marca 2004 roku podwyższono limit o 1.000 zł do 3.600 zł.

(bezsporne)

Dalszych ustaleń czynić nie sposób. Powód nie przedstawił prawidłowych dowodów na okoliczności sporne.

Brak jest możliwości ustalenia szczegółowej treści pierwotnego stosunku prawnego. Powód przedłożył na tą okoliczność kserokopie, które bez potwierdzenia za zgodność – takiego brakuje – nie mogą stanowić dowodu (k.

27 – 54). W ogóle nie złożono treści regulaminów, do których odwołują się składane dokumenty, w szczególności kserokopie umów. Nie ma zestawienia operacji na rachunku, którymi powód mógłby ewentualnie wykazać, że termin przedawnienia nie powinien być liczony od dnia zawarcia umowy, względnie aneksu, lecz od daty późniejszej. Nie może tego zastąpić warunkowe powołanie wniosku o biegłego zawarte w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, gdyż po pierwsze wniosek warunkowy nie jest wnioskiem złożonym, ponieważ nie jest rolą Sądu rozstrzygać, czy strona wniosek ostatecznie chce złożyć czy też nie, a po wtóre – znacznie istotniejsze – wniosek o biegłego nie może zastępować bierności dowodowej strony. Rzecz w tym, że strona wnioskiem o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, nie może zwolnić się z obowiązku złożenia do akt dokumentacji źródłowej, mającej wykazywać istnienie i wysokość wierzytelności. Materiał potrzebny do wydania opinii jak w niniejszej sprawie winien znaleźć się w aktach sprawy, choćby z uwagą na zasadę wewnętrznej jawności procesu (art. 9 k.p.c.); nie jest rolą biegłego poszukiwanie dowodów w bliżej nieokreślonej „dokumentacji znajdującej się w siedzibie powoda”. W szczególności nie ma możliwości, by biegły uwzględniał historie operacji na rachunkach nie złożone do akt sprawy, czy także regulaminy i inne tego rodzaju postanowienia, z którymi nie miała możliwości w ramach procesu zapoznać się ani strona przeciwna, ani Sąd. Stąd też, z racji braku materiału źródłowego niezbędnego do wydania opinii, a i braku stanowczego zgłoszenia stosownego wniosku dowodowego, opinii biegłego nie zlecano. Wniosek zawarty w piśmie z 30 stycznia 2018 roku¹, datowanym na 24 stycznia 2018 roku (dzień rozprawy), jest oczywiście spóźniony, gdyż wniosek taki wraz z wszystkimi niezbędnymi dowodami źródłowymi, winien być zgłoszony najpóźniej przy piśmie z 2 listopada 2017 roku (k. 59 i n.).

III. *Ocena roszczenia.*

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 p.b.2).

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (art. 117 § 2 k.c.). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata (art. 118 k.c.). Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 zd. I k.c.), przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 zd. II k.c.).

Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Roszczenie powoda przedawnia się z upływem trzech lat, jako związane z przedsiębiorstwem pierwotnego wierzyciela.

Powód nie wykazał iżby zasadnym było obliczanie terminu przedawnienia od innej daty aniżeli najpóźniej data zawarcia aneksu, kiedy to udostępniono środki do limitu 3.600 zł. Z braku zestawienia operacji, pozwalającego ustalić istnienie i wysokość zaległości, który to brak obciąża powoda (art. 6 k.c.), nie można wywodzić korzystnego dla powoda skutku, że ów termin winno się naliczać od wypowiedzenia umowy, gdyż termin przedawnienia biegnie nie od wypowiedzenia, lecz od chwili, w której było to najwcześniejszym możliwe; bez historii operacji i bez regulaminów, nie można tego ustalić (art. 120 § 1 zd. II k.c.). W tej sytuacji przyjąć należało, że upływ terminu przedawnienia nastąpił z końcem 15 marca 2007 roku.

Nawet gdyby nie uznać zarzutu przedawnienia, nie wykazano w żaden sposób wysokości dochodzonego roszczenia, z przyczyn szczegółowo wyżej omówionych, a to braku dokumentów źródłowych nawet na wypadek terminowego złożenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Brak ten obciąża powoda (art. 6 k.c.)

Zarzuty względem umowy cesji również okazały się zasadne. Jest ona tak znacząco ograniczona w wypisie (a nie odpisie), że nie sposób ustalić rzeczywistej – pełnej – treści umowy. Również ta okoliczność obciąża powoda (art. 6 k.c.).

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Pozwany poniósł koszty obejmujące: 600 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawki minimalnej oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.c.).

Powód obowiązany jest zwrócić pozwanemu całość kosztów procesu (art. 98 § 1 k.p.c.)

1 Jeżeli inaczej nie zaznaczono, daty pism wg prezentaty Sądu.

2 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (j.t. – Dz.U. z 2012 r., poz. 1376, z późn. zm.).